

עין משפט
גר מצודה
מז:

[illegible]

תורה אור השלם

1. כן תריסו נא אתם
תריסו נא מכל מושביכם
אשר תהיו שם וקחו מלת
ישראל ותתנו משו אה
תריסו נא [לאורי] הבנה
מכל מושבותיכם תריסו אה
כל תריסו נא מכל חלבו
אשר מקריש מעט
מפריד נא חס-כס
2. ותתנה בנפש צורת
הפסוק הזה והלמל אה
תפסוק ויבדו
3. אלהיך נא דברים יד בה
ואם גל ינאל אה
4. תהידיה ומקריש נא וקח
משפח נא ערפך ערף
5. קריו נא לו
6. ותהידיה אה
7. אלהיך אה
8. אלהיך אה
9. אלהיך אה
10. אלהיך אה
11. אלהיך אה
12. אלהיך אה
13. אלהיך אה
14. אלהיך אה
15. אלהיך אה
16. אלהיך אה
17. אלהיך אה
18. אלהיך אה
19. אלהיך אה
20. אלהיך אה
21. אלהיך אה
22. אלהיך אה
23. אלהיך אה
24. אלהיך אה
25. אלהיך אה
26. אלהיך אה
27. אלהיך אה
28. אלהיך אה
29. אלהיך אה
30. אלהיך אה
31. אלהיך אה
32. אלהיך אה
33. אלהיך אה
34. אלהיך אה
35. אלהיך אה
36. אלהיך אה
37. אלהיך אה
38. אלהיך אה
39. אלהיך אה
40. אלהיך אה
41. אלהיך אה
42. אלהיך אה
43. אלהיך אה
44. אלהיך אה
45. אלהיך אה
46. אלהיך אה
47. אלהיך אה
48. אלהיך אה
49. אלהיך אה
50. אלהיך אה
51. אלהיך אה
52. אלהיך אה
53. אלהיך אה
54. אלהיך אה
55. אלהיך אה
56. אלהיך אה
57. אלהיך אה
58. אלהיך אה
59. אלהיך אה
60. אלהיך אה
61. אלהיך אה
62. אלהיך אה
63. אלהיך אה
64. אלהיך אה
65. אלהיך אה
66. אלהיך אה
67. אלהיך אה
68. אלהיך אה
69. אלהיך אה
70. אלהיך אה
71. אלהיך אה
72. אלהיך אה
73. אלהיך אה
74. אלהיך אה
75. אלהיך אה
76. אלהיך אה
77. אלהיך אה
78. אלהיך אה
79. אלהיך אה
80. אלהיך אה
81. אלהיך אה
82. אלהיך אה
83. אלהיך אה
84. אלהיך אה
85. אלהיך אה
86. אלהיך אה
87. אלהיך אה
88. אלהיך אה
89. אלהיך אה
90. אלהיך אה
91. אלהיך אה
92. אלהיך אה
93. אלהיך אה
94. אלהיך אה
95. אלהיך אה
96. אלהיך אה
97. אלהיך אה
98. אלהיך אה
99. אלהיך אה
100. אלהיך אה

מוסף תוספות

- א. (כתום) ריש הקדים
הקדמה), ואפי' היא
מילתא דרבנן בגין לשמוע
קדושה וברכו שלא מצינו
לו עיקר מן התורה אפי'ה
דחי ליה לעשה דחידר דלא
משמע דמיירי בגין פ' זכור
לקרות בתורה שהיא מן
התורה זכר ומכאן תשובה
לכה"ג.

מוסף רש"י

[illegible]

התורה נקראת "ספר חסידים" (ספר חסידים).

בר המא לא אומץ עליה דר
אותו סוף לעשרה. ונדהו דב
שהוא חשו

מזו:

שמואל רב הונא הלכה באחריו.
ורגילים אלו לזמן בע"ה.
מכאן מקבלין האידנא סדרותא דמי
יהא כל אחד הולך ובוטח במה לעלם
מכאן קשה לה"ג פסירי דמי שמת
ולו מת ב"ט האחרון דאזילות וטהב
לאח"י א"ט האחרון דרבנן (דמי
אזילות דאורייתא דמבייז עמוס וזו
ואחרתיה כיום מר דהכא חזינן
דאזילתא תפלה דרבנן ודחילא קרא
דלעולם בהם תעבודו וכן משמע
דמי בירש כתובות (דף ד. ג) חזן
טוב ו' ימי המשמה ואח"כ טוב ו'
ימי אזילות ומדשבעת ימי המשמה
מנצטלין אצלות דאורייתא כל שכן
יוס טוב שני:

קטן פורח טומצין ע"יו. פרש"י
 שהביא שמה שערות ועדיין
 בלא הגיע ל"ג שנה ויוס אחד ולא
 הנידח דה"כ אמר' אמר כמקור
 בלא לאתוי קטן פורח היינו שהביא שמי
 שערות דקמיי צרייחא דהדיא ע"כ
 פרש"י קטן פורח צמח "ג שנה
 ועדיין לא הביא שמי שערות ודוגמ
 שאינן גדולות כדי לכוף ראשן
 לעיקרן שכן הוא שיעורם ולהכי
 קרי ליה פורח שפרחו ואמחו בו
 שערות אבל אין גדולות כל השעור
 והשחם הי"פ אמרת תחת דמשמע
 הביא דוקא והדר קמיי אין מדקדקין
 בקטן דמשמע אפילו לא הביא אלא
 ש"מ לאתוי קטן פורח ואמי סיפא
 לגלויי רישא דמה שהיא אחר צריחא
 הביא שמי שערות היינו פורחות
 שאינן שערות ממש ודפדיש שונם
 צמח "ג שנה ווא"ש והא אומרין
 בגמ' קטן הנותן בצריחא עשין
 אצותו סתף וי"ל דהתם איירי
 בעשרה והכל מיירי בשלשה או
 שמה פליגי אהדדי:
 וליח

הוא דלא דק אבתריה ל"א
נצורבא מרבנן דמי: אכל
בטבול טבול מרבנן ה"ב בעצ
צורבא כגון שהקדים בכ"י
כרשני ליה: מעשר שני וכו';
מעשר שני כגון שפראו על
"כסף שיש (לו) עליו צורה
ורחמנא אמר ³¹ונתן הכסף
אידי דתנא רישא כות תנא

פשיטא הכא במאי עסקין?
ויטבול וכמה דלא טבל נכרי
בעריסה מזמנין עליו והא
תאמר ריב"ל אף על פי שא
וואמר ריב"ל תשעה ועבר
וישחרר עברו והשלימו לעשר
הכי והאמר רבי יהודה ^{הכ}
שאני ^{הכ} מצוה הבאה בעבירה
כדרי שויכה וימנה עם עש
כולם סלקא דעתך אלא אי
רב נחמן ארורן גברא הוא
ואמר ליה כי מבדרי אמר
אלא אמר רבי אמי שני ת
אנא ורב ששת מחוי רבי
שהביא שתי שערות מזמני
גופא קשיא אמרת הביא שו

עשר ראשון כו' פשיטא. קס"ד נמרום מעשר קלס
שדכי כמי (ויקרא מ) יספ המשים ספ ערק (שורב)
מנומרום. הולות חמשת (מנומרום)

מגשיא בר תחליפא וכו'. והאידיא לא רגילי רבנן בה
זו. אמר ר' יוחנן קטן פורח מומצין עליו. פירוש, זה ש
הכטו אע"פ שהוא גדול. אם יודע למי ממכריו והוא

שְׁלֹשָׁה שֵׁאֲכָלוּ פֶּרֶק שְׁבִיעִי בִּרְכוּת

יידנא און אונזערע דאקטערס
זענען צעטיילט (פ"ג דף כג.)
צומאן קומט יוסי כדי שלא
זאל זיין צוריק געקומען.
מזל מעשיותיכם. צפרת
האט קראט און אלע צורומע
ממנו: הוי אידן. משה
דאן האט ער אונז געזאגט

ימכל⁶ ימעשרותיכם תרימו ומה ראתי האי
אידגן והאי לא אידגן: מעשר שני והקדש
שנפרד: פשיטא הב"ע כגון שנתן את הקרן
ולא נתן את החומש⁷ והא קמ"ל דאין חומש
מעכב: השמש שאכל כזית: פשיטא מהו
דתימא שמש לא קבע קמ"ל: והכזית מומנן
עליו: אמאי לא יהא אלא עם הארץ ותניא
דאין מומנן על ע"ה אביי בכזית חבר
דכא אמר אפילו כזית תימא כזית ע"ה והכא
ד"ה דכזית דאין מומנן דה"ל מומנן ויחזי

כע"ה ורובן דפליג עליה דר' מאיר עסקי
כתבנה ^{ס'איהו} ע"ה כל שאני אוכל חלול
במותר דבריו ר"מ וחכמים אומרים כל
ששאני מעשר פירותיו כדאוי והני כותאי
עשורי מעשרי כדחוי דבמאי דכתיב
באורייתא מזהר זהירי ^{דאמר} מר כל מצוה
שהחזיקו בה כותים הרבה מדרקין בה
ויותר מישראל ת"ר ^{ס'איהו} ע"ה כל שאני
קורא ק"ש ערבית ושחרית מניח ר' אליעזר
דבני יהושע אומר כל שאני דרמי תפלין
בן עזאי אומר כל שאין לו ציצית בבגדו
ד' נתן אומר כל שאין מזוזה על פתחו ר'
נתן בר יוסף אומר כל שיש לו בנים
ואינו מגדלם לת"ת "אחרים אומרים אפי'
קרא ושלח ולא שמש ת"ח הרי זה ע"ה א"ר
הונא הלכה כאחרים רמי בר חמא לא אומין
עליה דרב מנשיא בר תחליפא דתני ספרא
וספרי והלכתא כי נח נפשיה דרמי בר חמא
אמר רבא לא נח נפשיה דרמי בר חמא אלא
דלא אומין ארב מנשיא בר תחליפא והתניא
אחרים אומרים אפילו קרא ושנה ולא שמש
ת"ח הרי זה ע"ה שאני רב מנשיא בר חמא
תחליפא דמשמע עלה לרבנן ורמי בר חמא
ממע שמעתמא מפומביה דרבנן וגרים להו
ל ומעשר וכו': מבל פשיטא לא צריכא
שאני נקוב: מעשר ראשון כו': פשיטא לא
דתימא כדאמר ליה רב פפא לאב"י קמ"ל
ששיטא לא צריכא שנפדו ולא נפדו כהלכתן
אסימנא ורחמנא אמר ^{וצאת} הכסף בידך
דש שהללו על גבי קרקע וזאת פדא בכסף
לו לו: והשמש שאכל פחות מכזית: פשיטא
יפא פחות מכזית: והנכרי אין מזמנין עליו:

י שְׂמֵל וְלֹא מָבֵל^ט דַּאֲמַר רַבִּי זִירָא א"ר יוֹנָתָן
נָשִׂים וְעֶבְרִים וְקִטְנִים אֵין מוֹמְנִין עֲלֵיהֶן
נָשִׂים וְעֶבְרִים וְקִטְנִים אֵין מוֹמְנִין עֲלֵיהֶן
קָטָן הַמוֹטֵל בְּעֶרְסָה אֵין מוֹמְנִין עֲלָיו א
רַפְּדִין מִיּוֹתֵיב^י מַעֲשֶׂה רַבִּי אֶלְעִיָּזֵר שֶׁנֶּכֶס
שֶׁשְׁחָדָה אֵין לָהּ שֶׁחָדָר לֹא תִּירָא אֶצְמִירְכּוּ שֶׁ
הַמִּשְׁחָדָה עֲבָדוּ עֹוֹבֵר בַּעֲשֵׂה שֶׁנֶּאֱמַר יִלְעֻזֻּ
יֵא מִצֹּוֹה דְּרַבִּים שֶׁאֵין^כ וְאֵמַר רִיב"ל יִלְעֻ
הָרִאשׁוֹנִים שֶׁאֶפְּלוּ מֵאֵה בָּאִים אַחֲרָיו
נִוְתָּנִין לוֹ שֶׁכֶּךָ כִּגְדָּר כֹּלָם אֵמַר רַב הוֹנָה
אֵמַר רַב הוֹנָה תִּשְׁעָה נְרָאִין כַּעֲשֶׂרָה
לֵב אִמִּי שְׁנַיִם וְשֶׁבַע מִצְטַרְפִּין אִמֵּר לֵיהּ
רַבִּי כְּחִימִים הַמְּחַדְרִין זֶה אֵת זֶה בְּהִלְכָּה
תִּתְּ כְּגוֹן אֲנִי וְרַב חֲסֵדָא א"ר יוֹנָתָן קָטָן
לָיו וְשֶׁלֹּא הֵבִיא שְׁתֵּי שְׁעֵרוֹת אֵין מוֹמְנִין
שְׁעֵרוֹת אֵין לֹא הֵבִיא לֹא וְהָרַד תְּנִי אֵין כ

הולך ובא בצערי הסעודה קבע ומנן. ה
צריך לברך על כל כוס וכוס וכנמלך דא
ברך ולא נזכר חטון פרוקוה ונאמר

המנצח אפילו על עם הארץ. [נדתי ספרא וספרי. פי' שפרא חרות כהנים שהיו עליו צמת שיצו בקרא פורח. וזהו שאמר בר חנמן מי שהוא נכנס בכלל שנת ה'ה' שנה מזמנו שלו. פחות מזה לא. וזה דרשנו לאבי דנחמס לברא ואחיו בלחם

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' חשקה ואיין. פ"י שבת
לכ פ"א פוס' ד"ה על שקורין
ובמהרש"א שם:

לעזי רש"י

פלזון (פלדון). חתיכת
מתכת לפני שהוטבעה בה
צורה מטבע.

רבינו חננאל

ואסיקנה עליו אמר קרא
מכל מתנוחכים תירמו, מה
ראית לרבות כשהקדימו
בכרי שחייב, ולספור
כשהקדימו
ופשוטין בכרי אידן
ותחתיב, בשיבולים לא
אידן. [מעשר שני והקדש
שנפדו]. וכן ישראל שאכל
מעשר שני והקדש שנפדו
בנתינת הקין, אע"פ שלא
נתן את החומש, מברך
למזמן, השמש שאכל ביות.

השמש שאוכל כשהוא
ל פרוסה ופרוסה, אבל בין
ב, ומעשר ראשון שהקדימו
ת, וגר שמל ולא טבל, הני
נארץ, וסוגיין כאחרים. רמי
מר ריב"ל וכו' אבל עושין
ל לעיקרן שכן הוא שיעורם